

محسن موسوی زاده که بالغ بر ۴۰ سال پیش در سرافرازان ساکن شد، ما را به خاطرات گذشته این محدوده برد

برج سازی در قلعه نجفی

۹



ایستگاه
اول



○ سال ۶۱ که ما آمدیم، همه این محدوده بیابان بود. می خواستیم نشانی بدهیم، می گفتیم رویه روی کوه یک خیابانی هست بیابید داخل. اوایل به خاطر قلعه نجفی به «محله نجفی» معروف بود. بعد ها شهرداری نام سرافرازان را روی آن گذاشت.

فهمیده شهری طرح کامپیوتر صد مکانیکی و مدل دایره مثلثاتی را که ارائه داد. آن قدر مورد استقبال قرار گرفت که دولت برای قدردانی و تشویقش، زمینی در محله سرافرازان به او اهدا کرد.

محسن موسوی زاده، سال ۶۱ این زمین را ساخت و در حالی در آن ساکن شد که آب، برق، گاز و تلفن نداشت. آن موقع دانشجوی سال اول دانشگاه فردوسی بود و برای رفع مشکلات و بهبود وضعیت محله اش بارها و بارها پیگیری کرد. آقا محسن، راوی خاطرات محله اش شد و گذشته ها را برای ما مرور کرد.

ایستگاه
دوم

○ قدمت قلعه نجفی، به حدود ۱۵ سال پیش برمی گردد. به نظرم وجود این قلعه باعث شده است که بعد ها محله های سرافرازان و اطرافش شکل بگیرد. وقتی می بینم باقی مانده این بنای قدیمی دارد تخریب می شود، رنج می برم.



ایستگاه
سوم

ایستگاه
چهارم



○ این قدیمی ترین خانه محله سرافرازان است که در کوچه پیروزی ۱۸/۸ قرار دارد. مالک آن آقای نعمتی بود. وقتی ما خانه هایمان را ساختیم، یکی از اتاق هایش را مغازه کرد و ما محتاج اولیه را می آورد تا برای خرید به داخل شهر نرویم.

ایستگاه
پنجم



○ اولین پزشک سرافرازان، دکتر علیرضا شریعت پناهی بود. مطبش اینجا در کوچه پیروزی ۱۸ بود. وقتی می رفتیم پیشش، گوشی را روی قفسه سینه می گذاشت و بالحن مهربان می گفت: «نفس، نفس». این قدر این عبارتش در ذهن همه مانده بود که او را «دکتر نفس» صدا می کردند.

ایستگاه
ششم



○ این قسمت از کوچه پیروزی ۱۸ را که می بینید، بیابان بود. دورش را با کیسه گونی می بستیم و نماز جماعت می خواندیم. ماه محرم گنده می آوردیم و روی آن، دیگ شله می گذاشتیم. سال ۷۰ با کمک دولت و مردم مسجد حضرت ابوالفضل^(ع) ساخته شد.

○ این برج ها آینه دق من هستند. همین طور یکی پس از دیگری دارند ساخته می شوند و هیچ کس توجهی نمی کند که بابا لافتن این ها، روز به روز آلودگی هوای شهر بیشتر می شود.

